

Měsíček a slunečnice

„Ahoj sluníčko,“ zamával měsíc na svého vesmírného kolegu. Potom se zazubil na květinové víly, které měly vyučovací hodinu.

„Proč mi sem strkáš svůj drzý srpeček?“ čertilo se sluníčko. „Máš přece svítit v noci a ne ve dne!“

„Nerozčiluj se. Jenom jsem se přišel mrknout, jestli vílám povíš o květině, co se jmenuje stejně jako já.“

Sluníčko se uškliblo a obrátilo se k vílám: „Víte, jak vypadá měsíček?“ zeptalo se.

„Samozřejmě,“ volaly vesele. „Květy na zahradách svítí nádhernou žlutooranžovou barvou.“

„Správně,“ kývlo sluníčko. Soucítěně pohlédlo na měsíc: „Tvá barva se květině rozhodně nevyrovná. Naprosto nechápu, proč ji po tobě pojmenovali.“

„Protože mě lidé milují stejně jako tuhle květinu.“

„To sotva!“ znovu se ušklíblo sluníčko. „Nic pořádného neumíš, světlo ti musím půjčovat, rušíš lidi při spánku a vůbec nehřeješ.“

„A co noční zvířátka?“ zakabonil se měsíc.

„Obešla by se i bez tebe,“ přezíravě mávlo paprskem sluníčko.

„Nemám tě rád,“ broukl měsíc. „Počkej při příštím zatmění, slunce jedno nafoukané! Já ti to spočítám. Seberu ti všechno světlo a lidi se budou klepat strachy!“

„Přestaň mi vyhrožovat a koukej zalézt!“ houklo našťvaně sluníčko.

Měsíc zašilhal na víly a pomalu pomaličku loudavě vyklidil oblohu.

Bledulka se zamyslela. „Je zvláštní, že jeho květina je tak krásně zbarvená, zatímco on je stejně bledý jako já.“

„A nemělo by mít svoji květinu i sluníčko?“ zeptala se Škaredka.

Podbělka do ní zezadu rýpla. „Vyrostla jsi v popelnici, že nevíš o slunečnici?“

„Vážně tě pořád baví se někomu posmívat?“ napomenulo ji sluníčko. „Ale jinak s tebou musím souhlasit. Slunečnici opravdu pojmenovali po mně. Je do mě zamilovaná. Neustále se za mnou otáčí svou tvář.“

„A kdo je zamilovaný do slunečnice?“ zeptala se Škaredka. trošku pořouchle.

„Chytřejší otázku nemáš?“ nasadilo sluníčko tón, který naznačoval, že tohle do vyučování nepatří.

„Ptáci se k ní slétají, když semínka dozrají, zobáčkem ji klovají,“ neodpustila si Podbělka veršovanou odpověď.

„Že by fakticky láska procházela žaludkem?“ tázavě pohlédla Bledulka na ostatní víly.

„O tom vůbec nepochybuj!“ ukončila diskuzi víla Jahůdka a spiklenecky mrkla na sluníčko.

Ilka Pacovská © 29. 7. 2021

